

Magyar Nemzeti Múzeum Budapest VIII. (Kötetpéldány)

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR egynegyed évre:
 Helyben házhoz szállítva 16000 korona,
 Vidékre postán 20000 korona.
 Külföldre egy évre 3 dollár (50 szokol).

Megjelenik minden vasárnap.
 Felelős szerkesztő és kiadó: Rónai Frigyes.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Köszeg, Várkör 39. sz.
 Telefon-szám 23.

Íjlettár sora 4000 korona.
 Hirdetési milliméteresoroknál: 500 H.
 számítottak.

A megszüntetett ellenőrzés.

Az ellenséges intrika összeomlott, Magyarország pénzügyi ellenőrzését megszüntették. Ebben foglaljuk össze a genfi híradásokat. A jogtudatlanság eloszlására pedig, mely a magyar delegáció genfi munkáját akár politikai rosszakaratból, akár pedig tisztán nem látásból sikertelenségnek akarná elkönyvelni, meg fogjuk világítani az eddigi ellenőrzés mibenlétét, mely két jegyzőkönyvben van lefektetve és megmagyarázzuk a mostani genfi határozatnak, az általános ellenőrzés megszüntetésének jelentőségét. Vessünk azonban előzőleg rövid pillantást arra az immár megszokottá vált támadásokra, amelyek vaskövetkezetességgel mindig akkor ütnek be, rendszerint a cseh koncertmester főrendezése alatt, amidőn a magyar kormányelnök előterjesztést tesz valamely pénzügyi kérdésben a nemzetek szövevénye előtt. Sajnos, de igaz, hogy párosul mindig ezzel az ellenséges kampánnyal belső politikai ellenségünk ildomtalan magatartása, mely azt a látszatot kelti, mintha az ország társadalmának egy része még a nemzet érdekeinek kárára is kívánná az ellenséges törekvések sikerét, csakhogy itthon kormányváltás idéződjék fel s ez megnyissa számára a hatalom pozícióját. Már most erre az állandó akadályra beidegződve, Bethlen István gróf nem is készülhet fel másképp, minthogy szerezzenes taktikai megérzéssel évnegyedekkel előbb ker engedményeket, hogy azok közbeeső gáncsvetések mellett is kellő időre kivivhatók legyenek. Ekként kívántuk már most az 1927. esztendőre majdan várható újabb beruházási felszabadítást, számolva a környező államok és protektorátum minden elé gátat gördítő politikai ellenvetéseivel, amelyhez azok hangos intrikájkukat koncentrálják, mialatt mi másfelől elérjük azt, ami valóban lényeges és időszerű: ez esetben az általános pénzügyi ellenőrzés megszüntetését, a különben nekünk sohasem ártott, kiváló kapacitású amerikai barátunknak, Smithnek mandátummegvonását. Szuverenitásunk teljessége tehát helyreállt, költségvetésünkbe beleszólása többé senkinek nincs. Ami „ellenőrzés” továbbra is megmarad, az nem más, mint a II. sz. genfi jegyzőkönyvben

meghatározott hitelezői kontroll, vagyis csupán egy olyan bizalmi egyén statuálása, kinek szerepe az ujjaépítési időszak után a jóvátételi bizottság által husz évre a kölcsön védelmére felszabadított magyarországi egyes jövedelmeket, ezekre a kölcsönnek adott fedezeti elsőbbséget figyelemmel kíséreni, csupán abból a célból, hogy a jövedelmeket másra, mint a kölcsön szolgálatára fordítani nem lehet. Ez becikkelyezett magyar törvény a jegyzőkönyv alapján, melynek megszüntetését nem is kértük, mert nem is kértük s meg nem szüntethették, mert hiszen az államháztartás egyensúlyba hozásához semmi köze nincs. A siker a pénzügyi egyensúly elérésének nemzetközi elismerésében s e tény konzekvenciájakép az általános ellenőrzésnek, vagyis pénzügyi önrendelkezésünkbe való beleszólásnak megszüntetésében rejlik. Ez a valóság, amit el nem homályosíthat a francia-cseh politikai sajtókampány sem, amelyre csak annyit jegyzünk meg, hogy ildomtalan, mert ép e két ország egyetlen fillérrel sem járult a szanalási kölcsönhöz. Ha még a hitelezők dohogának és agitálnának, annak koncedálnánk, hogy hangadók legyenek, de így a kudarcra járt benesi láрма nem tekinthető másnak, mint a népjogok iránti tiszteltlenség és békebontó armány iskola-példájának.

Városi közgyűlés.

A csütörtök délután megtartott rendes városi közgyűlés, melyen Jambrius Lajos polgármester elnökölt, igen sima lefolyású volt és bár az 1926. évi háztartási és utügyi költségvetés volt a főtárgya, alig hangzott el észrevétel, ami annak is tulajdonítható, hogy megelőző napon a bizottságok részletesen letárgyalták a költségvetést és azt szinte változatlanul ajánlották a képviselőtestületi közgyűlésnek is elfogadásra. A közgyűlés egyébként elég látogatott volt, különösen a fiatal generáció vonult fel ezuttal szép számban. A költségvetést dr. Nagy Ébeling Miklós tanácsnok ismertette és mindössze Kincs István apátplébánosnak volt egy indítványa, hogy a város létesítsen egy önbiztosítási alapot, amit a közgyűlés el is fogadott azzal, hogy a

jövő évi költségvetésben már ezen alapot dotálja is. Egyébként a költségvetést a pénzügyi bizottság azon módosításával fogadták el, hogy jövőre már nemcsak címenként és rovatonként, hanem tételenként is részletes költségvetést adjon ki a hatóság. Mint már ugyis közöltük lapunkban a közel 6 milliárdos költségvetésben 450 millió körüli hiány mutatkozik, aminek fedezésére 50 % os pótdotot állapítottak meg. A költségvetés gyors letárgyalása után a napirenden levő többi tárgyak is simán perogtak le.

Elhatározta a közgyűlés Csapodi Kálmán városi pénztárnok nyugdíjaztatását. Wölfel Kálmán iktatónak ez év október 1 ig betegszabadságot engedélyeztek és tudomásul vették, hogy a helyettesítéssel a polgármester Leopold Ernő irnokot bízta meg. A községi szt. Dömonkos-rendi zárdának 200.000 darab falitéglat szavazott meg a képviselőtestület építési segély címén. Tudomásul szolgált, hogy a hősi emlékszobor ügyében a miniszteri döntés mellőzte a Mayer-Gyergyak-fele pályamunkát és utasítást nyert a polgármester, hogy ezen ügyben javaslatát újból terjessze elő. Tudomásul szolgált az is, hogy a kegyuri javadalnak valorizált értékben fiztendők ki. Elhatározta a képviselőtestület, hogy a hivatásos tűzoltók lakásépítésének céljaira 500 millió állam kölcsönt vesz igénybe, valamint azt is, hogy a városon átvonuló állami utazarszt továbbra is a város tartja fenn. Felhatalmazást nyert a polgármester arra, hogy az államrendőrkapitányság által bérelt épület lakbér szerződését aláírja. A községi állami polgári fiúiskola részére 50 éves fennállása alkalmából 2 millió korona segélyt szavaztak meg. A zárdának ingyen juttatta a város a Gyöngyös patak partján felépített kerítéshez a követ. Az árvíz-károsultak javára 3 és félmillió korona segélyt folyósított a közgyűlés. A villamos szerződést, amely a jövő év július elejével lejár, felmondott-nak nyilvánította a képviselőtestület és utasította a polgármestert, hogy a villamos üzemnek mikénti kezelése tárgyában javaslatát idejében terjessze elő. A múlt évi villamos zárszándásat levették a napirendről azzal, hogy a villamos bizottságba Czeke Gusztáv és Weöres Aladár

Bizonytalan Máté.

Irtá: Bitskey Lajos. (Folytatás).

Könny szökik a szemébe. Mindjárt elkezd pityeregni.
 — Hát engem meg sem esőkölsz?
 — De igen. — Gyöngéden megcsókolja őt és aztán a szegfűket is. Lassan kibontakozik az ölelő karokból. Fanyarkásan szól:
 — Azt hittem hogy...
 — Mátékám, inkább ne mondj semmit. ha így nézel rám. Emlékszel e, mit irtál az emlékkönyvembe? Akkor még te úgy szólítottál, Nagysád. „Nagysád kérem!” — Bolondos idők voltak azok.
 — Igen...
 — Semmi igen. Az utolsó sorok mindig a fülemben csengenek:
 ... Rózsádat tovább viszem,
 Rózsáimat tovább viszed,
 A szívemben, a szivedben,
 Mindörökre”.
 Máté felsóhajt:
 — Igaz. És igaz is marad. De hát...
 — Semmi dehát. Én ma is a Te Évád vagyok. Engedd meg, hogy leülhessek nálad. Leülnek az asztalhoz egymással szemben. Éva kis dobozt vesz elő.

Cutorka van benne. Mosolyogva kínálja. Máté mentegetődik:
 — Ha tudtam volna, hogy eljössz. Nekem illett volna valamit venni.
 — Ugyan! Te vagy a nap ünnepe! Ne. Hanem hogy nem számítotál a te bolondos Évadra, — ez fáj nekem.
 — Hiszen elváltunk. Komolyan, megértéssel. Éva szeme elborult.
 — Érzem, Mátékám, hogy ez lehetetlen. Az előbb vallottad be, hogy azok az emléksorok igazak. Nézz a szemébe. Mond még egyszer. Igazak?
 — Igazak.
 — Akkor hát melletted maradok jóban, rosszban.
 Máté elfordítja a fejét.
 — Ne másítsuk meg azt, amit már egyszer elbátoroztunk.
 — Mátékám! Te most nem szivedből beszélsz. Valami titkod van. Gonosznak, ridegnek mutatod magad. Nem téveszthetsz meg. Mindig jó fiú voltál. El akarsz menni külföldre?
 — Még nem tudom. Gondoltam rá, de hát... nincs miből.
 Éva felemelkedik. Halkan, tétovázva kérdi:
 — Van már valakid?
 Az arca kinosod mosolyra torzul, aztán

megsimogatja Máté arcát, haját.
 — Vald be édesem. Nem haragszom miatta. Csak igazat mondj.
 — Nincs senkim kívüled Éva. Esküszöm.
 — És mégis...
 — Mit mégis?
 — Ne kínozzuk egymást... Mond, mit várhatsz tőlem? Semmit.
 — Nem kívánok én semmit. Csak szeress, szeress Mátékám, úgy mint azelőtt.
 — Még ígéretet sem adhatok. Bizonytalan a sorsom. Egy megoldás van. Legyünk, maradjunk testvérek.
 Éva visszarog a székre. Arcát belepik a könnyek.
 — Miért? Miért kell ennek így lenni?
 Máté könnyörtelen:
 — Te még férjhez is mehetsz!
 Éva szeme ijedten mered a férfira. Fel-eszmelt. — Könnyei elapadtak és egy kemény ránc vonaglott át a homlokán... Ime ez a férfi, aki most szolt hozzá, ő előtte ismeretlen. Megborzongott.
 Lassan felemelkedett. Kezét előre nyujtotta a férfi felé.
 — Köszönöm. Ez kellett nekem. Korbács. Hogy elverj magadtól. Megalázás. Köszönöm. Máté is felállt. Sápadt volt. Érezte, hogy

